

Briselē, 11.12.2018.
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko attiecībā uz noteikumiem par preču tālpārdošanu un konkrētām preču piegādēm
iekšzemē groza Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Padome 2017. gada 5. decembrī pieņēma Padomes Direktīvu (ES) 2017/2455¹ (“PVN e-komercijas direktīva”), ar kuru groza Direktīvu 2006/112/EK² (“PVN direktīva”), un cita starpā ar to:

- paplašina darbības jomu PVN direktīvas 358.–369.k pantā noteiktajiem īpašajiem režīmiem, kuri paredzēti nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un sniedz telekomunikāciju, apraides pakalpojumus un elektroniskus pakalpojumus personām, kas nav nodokļa maksātājas (tā sauktā “vienas pieturas aģentūras minishēma”), attiecinot tos uz visu veidu pakalpojumiem, kā arī preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē un no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, pārveidojot vienas pieturas aģentūras minishēmu par vienas pieturas aģentūru. Vienas pieturas aģentūras minishēma ļauj šādu pakalpojumu sniedzējiem dalībvalstī, kurā tie ir identificēti, izmantot tīmekļa portālu, lai deklarētu un samaksātu PVN, kas maksājams citās dalībvalstīs;
- ievieš īpašus noteikumus, kas piemērojami nodokļa maksātājiem, kuri, izmantojot elektronisku saskarni, piemēram, tirdzniecības vietu, platformu, portālu vai līdzīgus mehānismus, veicina citu nodokļa maksātāju veiktas konkrētas piegādes personām, kuras nav nodokļa maksātājas.

Šā priekšlikuma mērķis ir paredzēt papildu noteikumus, kas vajadzīgi, lai atbalstītu minētos no 2021. gada 1. janvāra piemērojamus grozījumus PVN direktīvā, ciktāl šādu atbalstu nevar sasniegt ar īstenošanas pasākumiem, kuri noteikti Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011³ (“PVN īstenošanas regula”). Tas jo īpaši attiecas uz noteikumiem par elektroniskajām saskarnēm, kas veicina nodokļa maksātāju, kuri neveic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā, veiktu preču piegādi Eiropas Savienībā personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un uz īpašo režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai, ja no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai netiek izmantota vienas pieturas aģentūra.

• Atbilstība spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā un pārējiem Savienības politikas virzieniem

Šajā priekšlikumā ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi, kas vajadzīgi, lai papildinātu PVN e-komercijas direktīvu, kas ir daļa no PVN rīcības plāna⁴.

¹ Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).

² Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

³ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādāta versija) (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

⁴ COM(2016) 148 final “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu”.

- **Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem**

Papildus PVN rīcības plānam PVN e-komercijas direktīva ir noteikta par galveno iniciatīvu Digitālā vienotā tirgus stratēģijā⁵, kā arī Vienotā tirgus stratēģijā⁶ un E-pārvaldes rīcības plānā⁷.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šā priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 113. pants. Minētajā pantā paredzēts, ka Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus par dalībvalstu noteikumu saskaņošanu netiešo nodokļu jomā.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Ar priekšlikumu tiek risināti konkrēti jautājumi, kas rodas PVN e-komercijas direktīvas pieņemšanas dēļ, kurā vienādi jāpiemēro visās dalībvalstīs. Izmaiņas jo īpaši kalpo tam, lai nodrošinātu, ka visas dalībvalstis saskaņoti piemēro noteikumus par elektroniskajām saskarnēm un tādējādi neradītu nepilnības, kas varētu radīt ieņēmumu zaudējumus.

Tādēļ šis priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, proti, tas paredz tikai tos pasākumus, kas ir nepieciešami PVN e-komercijas direktīvas mērķu sasniegšanai un vienlīdz arī raitai vienotā tirgus darbībai. Tāpat kā attiecībā uz subsidiaritātes pārbaudi, dalībvalstīm nav iespējams risināt jautājumus bez priekšlikuma grozīt PVN direktīvu.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikums paredz grozīt PVN direktīvu. Tajā paredzēti īpaši noteikumi, kas vajadzīgi, lai pareizi piemērotu konkrētus PVN e-komercijas direktīvas noteikumus, ja izvirzītos mērķus nevar sasniegt, pieņemot īstenošanas pasākumus, jo tādēļ nepieciešams grozīt PVN direktīvas pamatnoteikumus. Tas jo īpaši attiecas uz noteikumiem par elektroniskām saskarnēm, kas veicina nodokļa maksātāju, kuri neveic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā, veiktu preču piegādi Eiropas Savienībā, un uz īpašo režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai, ja netiek izmantota importa vienas pieturas aģentūra.

3. EX POST NOVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

PVN nākotnes attīstības grupas ietvaros Komisija ir veikusi apspriešanos vairākās kārtās ar dalībvalstu iestādēm — gan nodokļu administrācijām, gan muitas administrācijām. Tā tikās arī ar attiecīgajiem uzņēmumiem gan PVN ekspertu grupas ietvaros, gan speciālās sanāksmēs ar elektronisko saskarņu un pasta operatoriem. Visbeidzot, 2018. gada martā Maltā tikās īpašā darbg grupa *Fiscalis 2020*, kurā nodokļu un muitas iestāžu un attiecīgo saimnieciskās darbības

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

nozaru pārstāvji kopīgi apsprieda jautājumus, kas saistīti ar PVN e-komercijas direktīvas īstenošanu.

- **Ietekmes novērtējums**

Attiecībā uz priekšlikumu, kura dēļ tika pieņemta PVN e-komercijas direktīva, tika veikts ietekmes novērtējums. Šis priekšlikums paredz grozīt tikai to, kas vajadzīgs dažu minētās direktīvas noteikumu darbībai.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Priekšlikuma galvenais mērķis ir papildināt noteikumus par tādiem nodokļa maksātājiem, kas izmanto elektroniskas saskarnes, piemēram, tirdzniecības vietas, platformas un portālus, kuras veicina preču piegādi Eiropas Savienībā, ko veic nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā. Ierosinātās izmaiņas turpinās vienkāršot šādu nodokļa maksātāju administratīvo slogu, vienas pieturas aģentūrās ļaujot ziņot par vairāk darījumiem un tādējādi uzlabojot PVN iekasēšanu. Tāpēc šiem noteikumiem nav ietekmes uz mikrouzņēmumiem vai MVU, kas veic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums neietekmē budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, novērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Īstenošanu pārraudzīs Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja (SCAC), ko atbalsta tās IT apakškomiteja, Informācijas tehnoloģiju pastāvīgā komiteja (SCIT).

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Ar PVN e-komercijas direktīvu PVN direktīvā iekļautais 14.a pants paredz, ka tad, ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma vai portāls, nodokļa maksātājs veicina no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150 (14.a panta 1. punkts), vai nodokļa maksātājs veicina tāda nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, īstenotu preču piegādi Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja (14.a panta 2. punkts), uzskata, ka nodokļa maksātājs, kas veicina piegādi, ir saņēmis un piegādājis minētās preces pats.

Tas faktiski nošķir uzņēmuma veiktu piegādi patērētājam (B2C) no piegādātāja ar elektroniskas saskarnes starpniecību veiktas preču pārdošanas pircējam divos piegādes posmos: piegāde no konkrētā piegādātāja elektroniskai saskarnei (B2B piegāde) un piegāde no elektroniskas saskarnes pircējam (B2C piegāde). Tādēļ, lai pareizi noteiktu piegādes vietu, ir jānosaka, uz kuru piegādes posmu būtu attiecināma preču nosūtīšana vai transportēšana. 1. panta 1. punktā paredzēts, ka nosūtīšana vai transportēšana būtu jāattiecinā uz piegādes posmu no elektroniskās saskarnes pircējam, kā tas norādīts arī paziņojumā, kas iekļauts Padomes protokolā, kurš attiecas uz PVN e-komercijas direktīvas pieņemšanu.

Precīza 14.a panta 2. punkta piemērošana radītu papildu administratīvo slogu attiecīgajiem uzņēmumiem, kā arī PVN ieņēmumu zaudējumu risku, ja PVN maksā elektroniska saskarne piegādātājam, kas pārdod preces, izmantojot elektronisku saskarni. To paredzēts atrisināt ar šādiem ierosinātajiem grozījumiem:

- *B2B* piegāde no piegādātāja, kas pārdod preces, izmantojot elektronisku saskarni, elektroniskai saskarnei ir atbrīvota no nodokļa (1. panta 2. punkts) ar tiesībām piegādātājam atskaitīt priekšnodokli, ko tas samaksājis, pērkot vai importējot piegādātās preces (1. panta 3. punkts);
- saskaņā ar 369.b pantu PVN direktīvā, kas grozīta ar PVN e-komercijas direktīvu, vienas pieturas aģentūru var izmantot tikai tam, lai deklarētu un samaksātu PVN par preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, nevis preču iekšzemes piegādi. Tā kā piegādātāji, kas pārdod preces, izmantojot elektronisku saskarni, var turēt preču krājumus dažādās dalībvalstīs, no kurām tie veic iekšzemes piegādes, elektroniskajām saskarnēm, ko uzskata par tādām, kuras ir piegādājušas šādas preces pašas, būtu obligāti jāreģistrējas par PVN maksātājām visās šajās dalībvalstīs, lai deklarētu un samaksātu PVN attiecībā uz šīm iekšzemes piegādēm. Tādējādi vienas pieturas aģentūras vienkāršojums vairs neattiektos uz elektroniskām saskarnēm, un rezultātā tām tiktu uzlikti papildu pienākumi. Tāpēc tiek ierosināts atļaut, lai elektroniskas saskarnes izmanto vienas pieturas aģentūru attiecībā uz iekšzemes piegādēm pircējiem, ja saskaņā ar PVN direktīvas 14.a panta 2. punktu tiek uzskatīts, ka tās ir piegādājušas preces pašas. Tādēļ PVN direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā nepieciešams izdarīt šādas izmaiņas:
 - grozīt nodaļas un tās 3. sadaļas virsrakstu (1. panta 5. un 6. punkts);
 - grozīt “patēriņa dalībvalsts” definīciju (1. panta 7. punkta a) apakšpunkts);
 - paplašināt īpašā režīma tvērumu (1. panta 8. punkts);
 - grozīt noteikumu par nodokļa maksātāja izslēgšanu no īpašā režīma (1. panta 9. punkts);
 - atļaut minēto iekšzemes piegāžu deklarēšanu vienas pieturas aģentūras PVN deklarācijā (1. panta 10. un 11. punkts).

Visbeidzot, ierosināts pēdējais grozījums īpašajā režīmā importa PVN deklarēšanai un samaksai, kad PVN deklarēšanai netiek izmantota vienas pieturas aģentūra attiecībā uz tādu preču tālpārdošanu, kas importētas no trešām teritorijām vai trešām valstīm. Saskaņā ar 369.y–369.zb pantu, kas PVN direktīvā iekļauts ar PVN e-komercijas direktīvu, importa kopējā PVN samaksa jāveic muitā līdz tā mēneša beigām, kurš seko importēšanas mēnesim. Tomēr samaksas termiņš nav saskaņots ar termiņu, kas kopējā muitas parāda samaksai noteikts ar Savienības Muitas kodeksa 111. pantu, kur paredzēts atlikt samaksu līdz tā mēneša vidum, kas seko importēšanas mēnesim. Termiņš, uz kādu atlikt samaksu šā īpašā režīma ietvaros, ar šo priekšlikumu tiek saskaņots ar Savienības Muitas kodeksā⁸ noteikto termiņu (1. panta 12. punkts).

2. pants paredz pasākumus piemērot no 2021. gada 1. janvāra, proti, no dienas, kad sāk piemērot attiecīgos e-komercijas direktīvas noteikumus.

⁸ OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko attiecībā uz noteikumiem par preču tālpārdošanu un konkrētām preču piegādēm iekšzemē groza Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 2006/112/EK³, kas grozīta ar Padomes Direktīvu (ES) 2017/2455⁴, paredz, ka tad, ja, izmantojot tādu elektronisku saskarni kā tirdzniecības vieta, platforma, portāls vai līdzīgs mehānisms, nodokļa maksātājs veicina no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, vai nodokļa maksātājs veicina tāda nodokļa maksātāja, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, īstenotu preču piegādi Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, uzskata, ka nodokļa maksātājs, kas veicina piegādi, ir saņēmis un piegādājis minētās preces pats. Ar minēto noteikumu viena piegāde ir sadalīta divos piegādes posmos, tādēļ, lai pareizi noteiktu piegādes vietu, ir jānosaka, uz kuru no šiem piegādes posmiem būtu attiecināma preču nosūtīšana vai transportēšana.
- (2) Lai gan nodokļa maksātājs, kurš, izmantojot elektronisku saskarni, veicina preču piegādi Kopienā personai, kas nav nodokļa maksātāja, saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem var atskaitīt PVN, kas samaksāts piegādātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā, tomēr pastāv risks, ka šāds piegādātājs nesamaksā PVN nodokļu iestādēm. Lai izvairītos no šāda riska, piegāde no piegādātāja, kas pārdod preces, izmantojot elektronisku saskarni, būtu jāatbrīvo no PVN, savukārt šādam piegādātājam būtu piešķiramas tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli, ko tas samaksājis par piegādāto preču iegādi vai importu.
- (3) Turklāt piegādātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kuri izmanto elektronisko saskarni, lai pārdotu preces, var turēt krājumus vairākās dalībvalstīs un papildus preču

¹ OV C, , , lpp.

² OV C, , , lpp.

³ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁴ Padomes Direktīva (ES) 2017/2455 (2017. gada 5. decembris), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (OV L 348, 29.12.2017., 7. lpp.).

tālpārdošanai Kopienas iekšienē var piegādāt preces no šiem krājumiem pircējiem tajā pašā dalībvalstī. Patlaban uz šādām piegādēm neattiecas īpašais režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patērīna dalībvalstī. Lai mazinātu administratīvo slogu, šo īpašo režīmu PVN deklarēšanai un samaksai attiecībā uz iekšzemes piegādēm būtu jāatļauj izmantot tiem nodokļa maksātājiem, kas, izmantojot elektronisku saskarni, veicina preču piegādi Kopienā personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas tiek uzskatīti par tādiem, kuri saņēmuši un piegādājuši preces paši.

- (4) Lai nodrošinātu konsekvenci attiecībā uz PVN un ievaduitas nodokļa samaksu par preču importu, termiņš, kurā importa PVN maksājams muitai, ja izmanto īpašo režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai, būtu jāsaskaņo ar termiņu, kas attiecībā uz muitas nodokli noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013⁵ 111. pantā.
- (5) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁶ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (6) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas V sadaļas 1. nodaļas 2. iedaļā pievieno šādu 36.b pantu:

“36.b pants

Ja tiek uzskatīts, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar 14.a pantu, tad preču nosūtīšanu vai transportēšanu attiecina uz minētā nodokļa maksātāja veikto piegādi.”;

- 2) direktīvā iekļauj šādu 136.a pantu:

“136.a pants

Ja tiek uzskatīts, ka nodokļa maksātājs ir saņēmis un piegādājis preces saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, tad dalībvalstis attiecībā uz nodokļa maksātāju šādu preču piegādi atbrīvo no nodokļa.”;

- 3) direktīvas 169. panta b) punktu aizstāj ar šādu:

“b) darījumiem, kas saskaņā ar 136.a, 138., 142. vai 144. pantu, 146. līdz 149. pantu, 151., 152., 153. vai 156. pantu, 157. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 158. līdz 161. pantu vai 164. pantu ir atbrīvoti no nodokļa.”;

- 4) direktīvas 204. panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.)

⁶ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

“Tomēr dalībvalstis nevar šā punkta otrajā daļā paredzēto izvēles iespēju piemērot tam nodokļa maksātājam 358.a panta 1. punkta nozīmē, kurš ir izvēlējis piemērot īpašo režīmu pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā.”;

5) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas, un kas veic preču tālpārdošanu un konkrētas preču piegādes iekšzemē”;

6) XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Īpašs režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē, preču piegādēm dalībvalstī, kuras veiktas ar šādas piegādes veicinošas elektroniskas saskarnes palīdzību, un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patēriņa dalībvalstī”;

7) direktīvas 369.a pantu groza šādi:

a) pirmās daļas 3) punktu aizstāj ar šādu:

“3) “patēriņa dalībvalsts” ir viena no tālāk minētajām:

- a) pakalpojumu sniegšanai — dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana atbilstīgi V sadaļas 3. nodaļai;
- b) preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē — dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam;
- c) ja preces piegādā, izmantojot elektronisku saskarni, kas veicina minēto piegādi saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, un preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī — minētā dalībvalsts.”;

b) pievieno šādu trešo daļu:

“Ja nodokļa maksātājam Kopienā nav saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai pastāvīgās iestādes, tad identifikācijas dalībvalsts ir tā dalībvalsts, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas. Ja ir vairāk nekā viena dalībvalsts, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas, tad nodokļa maksātājs norāda, kura no minētajām dalībvalstīm ir identifikācijas dalībvalsts. Šāds lēmums uzliek saistības nodokļa maksātājam par attiecīgo kalendāro gadu un diviem kalendārajiem gadiem pēc tā.”;

8) direktīvas 369.b pantu aizstāj ar šādu:

“369.b pants

Dalībvalstis šo īpašo režīmu atļauj izmantot šādiem nodokļa maksātājiem:

- a) nodokļa maksātājs, kas veic preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē;
- b) nodokļa maksātājs, kas veicina preču piegādi saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, ja preču transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī”;
- c) nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī un kas sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja.

Šo īpašo režīmu piemēro visām precēm, ko Kopienā piegādā attiecīgais nodokļa maksātājs, un visiem pakalpojumiem, kurus Kopienā sniedz attiecīgais nodokļa maksātājs.”;

9) direktīvas 369.e panta a) punktu aizstāj ar šādu:

- “a) ja viņš paziņo, ka vairs nepiegādā preces un nesniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms;”;
- 10) direktīvas 369.f pantu aizstāj ar šādu:

“369.f pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai ir piegādājis preces un ir sniedzis pakalpojumus, uz kuriem attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz līdz tā mēneša beigām, kurš seko tā taksācijas perioda beigu datumam, uz kuru attiecas deklarācija.”;

- 11) direktīvas 369.g panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. PVN deklarācijā norāda PVN identifikācijas numuru, kas minēts 369.d pantā, un par katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, norāda kopējo vērtību bez PVN, piemērojamās PVN likmes, kopējo summu atbilstīgi katrai PVN likmei un kopējo maksājamo PVN par šādām taksācijas periodā veiktām piegādēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms:

- a) preču tālpārdošana Kopienas iekšienē un preču piegāde saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, ja preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī”;
- b) pakalpojumu sniegšana.

PVN deklarācijā iekļauj arī labojumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, kā paredzēts šā panta 4. punktā.

2. Ja preces nosūta vai transportē no dalībvalstīm, kas nav identifikācijas dalībvalsts, tad PVN deklarācijā par katru dalībvalsti, no kuras preces nosūta vai transportē, iekļauj arī kopējo vērtību šādām piegādēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms:

- a) preču tālpārdošana Kopienas iekšienē, izņemot tālpārdošanu, kas veikta saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, izmantojot elektronisku saskarni;
- b) preču tālpārdošana un preču piegāde Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātājs saskaņā ar 14.a panta 2. punktu, ja šo preču nosūtīšana vai transportēšana sākas un beidzas vienā un tajā pašā dalībvalstī.

Attiecībā uz a) apakšpunktā minētajām piegādēm PVN deklarācijā ietver arī individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, ko piešķirusi katra šāda dalībvalsts.

Attiecībā uz b) apakšpunktā minētajām piegādēm PVN deklarācijā ietver arī individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, ko piešķirusi katra šāda dalībvalsts, ja tāds ir.

PVN deklarācijā iekļauj šajā punktā minēto informāciju, kas sadalīta pa patēriņa dalībvalstīm.”;

- 12) direktīvas 369.zb panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis piemēro prasību, ka 1. punktā minētais PVN ir maksājams katru mēnesi. Samaksas termiņš ir līdzīgās situācijās ievadmuitas nodokļa samaksai piemērojamais termiņš.”.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2021. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*